

15864

РЕПУБЛИЧКИ ОДБОР ЗА ПРОСЛАВУ СТОГОДИШЊИЦЕ РОЂЕЊА
МИХАИЛА ПЕТРОВИЋА

ДРАГАН ТРИФУНОВИЋ

БИОГРАФСКА БЕЛЕШКА

Београд 1968

75894

Ворлоп Бидишовец САНУ

19 VIII. 1969

БТЗ

ауши

51(497.1)(092)

БИОГРАФСКА БЕЛЕШКА

М.бр. 346402

ИЗВОД ИЗ ЛЕТОПИСА МИХАИЛА ПЕТРОВИЋА

1868. 24. априла рођен у Београду од оца Никодима, проф. Богословије у Београду и мајке Милице.
1878. Основна школа у Београду.
1884. Демонстратор из хемије код професора Марка Лека у Вишој војној академији.
1885. Испит зрелости у Првој београдској гимназији са одличним успехом.
1886. Први математички рад у облику семинарског рада *О једној модификацији Грефеова метода за решавање виших бројних једначина*.
1888. Диплома рибарског калфе.
1889. Друга Светосавска награда за урађен темат из рачунских машина на Техничком факултету Велике школе у Београду. Диплома Велике школе у Београду о завршеном Филозофском факултету (Природно-математички одсек). Одлазак у Париз и припремање пријемног испита све до јуна 1890. године.
1890. Друга Светосавска награда за урађен темат из аналитичке геометрије на Филозофском факултету Велике школе у Београду. Положен пријемни испит у Париској академији наука за упис у Ecole Normale Supérieure као élève interne (Section des Sciences).
1892. Државни питомац Краљевине Србије. Диплома о степену наука Licence es sciences mathématiques на Париском универзитету.
1893. Диплома о степену наука Licence ès sciences physiques на Париском универзитету.
1894. Са професором Lippmann-ом одлази у Лондон ради демонстрирања професоровог проналаска — филма у боји. Диплома о степену наука Doctorat ès sciences mathématiques. Објављује прву научну расправу. У часопису Comptes rendus des séances de l'Académie des Sciences (Paris) излаже

белешку о резултатима из докторске тезе. У овом часопису Петровић је објавио укупно 30 расправа у виду Note de Petrovitch.

Диплома о завршеној Ecole Normale Supérieure (Sectioin des Sciences).

Редован професор Философског факултета Велике школе у Београду.

1895. Члан Друштва француских математичара у Паризу.
Од ове године је стални члан комисије за полагање професорског испита.
Објављује први рад у Гласу Српске краљевске академије *О асимптотним вредностима интеграла диференцијалних једначина првога реда* (Глас L). До краја живота, објавио је укупно 60 расправа у Гласу Српске краљевске академије.
1896. Члан Друштва италијанских математичара у Палерму. Почетак рада на математичкој феноменологији.
1897. Дописни члан Српске краљевске академије.
Диплома рибарског мајстора.
Дописни члан Југославенске академије знаности и умјетности у Загребу.
Проналазак аналогне рачунске машине на принципу хидро динамике.
1898. Почетак рада на криптиграфији. До 1941. године у нашој земљи су биле у употреби шифре Михаила Петровића.
Одлази на полугодишње научно путовање у Француску.
Члан Главног просветног савета Министарства просвете.
Полаже испит за резервног инжењеријског потпоручника.
1899. Редовни члан Српске краљевске академије.
Члан Управног одбора Савеза ловачких удружења.
1900. Чита приступну академијску беседу у Српској краљевској академији.
Участвује на Међународном конгресу математичара у Паризу-
Састављач Закона о слатководном рибарству.
Стални члан међународне делегације за риболовне конвенције са Румунијом и Аустро-Угарском.
Учествује на Светској изложби у Паризу; добија гранд прих Светске изложбе за изложен хидроинтензор.
1901. Учешће у протоколу поводом смрти француског математичара Charles Hermit-a.
Учешће у протоколу поводом смрти краља Милана Обреновића.

1902. Стручни секретар Академије природних наука Српске краљевске академије до 1905. године.
Смрт деде Новице Лазаревића.
Члан комисије за претварање Велике школе у Универзитет.
1903. Члан Управног одбора бродарских друштава Србије.
Члан Саветодавног одбора Министарства народне привреде.
На овој дужности остаће више година.
1904. Одликован је орденом Светог Саве II реда.
У Југославенској академији знаности и умјетности приказује некролог о професору Димитрију Нешићу.
1905. Постављење за редовног професора новоотвореног Универзитета у Београду.
Учествује у избору професора Богдана Гавриловића за редовног члана Српске краљевске академије.
1906. Члан Друштва француских физичара.
Члан научног друштва у Букурешту.
1907. Учествује на Балканској изложби у Лондону.
Почасна диплома Друштва лондонских математичара за конструкцију хидроинтегратора.
1908. Члан Друштва немачких математичара у Лајпцигу.
Декан Филозофског факултета у Београду.
Учешће на V интернационалном конгресу математичара у Риму.
Потписник риболовне конвекције о риболову између Србије и Румуније.
1909. Продекан Филозофског факултета у Београду (све до 1913. године).
Ради на проблемима балистике у смислу интеграције одговарајућег система диференцијалних једначина.
На предлог Михаила Петровића и Јована и Цвијића позван је Милутин Миланковић за професора примењене математике Београдског универзитета.
1910. Ради на проблему даљиномера заједно са генералом Милорадом Терзићем; решење заштићено у Француској као патент.
1911. Учествује на међународној изложби у Турину, где буде награђен златном медаљом за изложене експонате из рибарства.
Приказује у Српској краљевској академији познат проблем теорије функција који потиче од Poinsone-a: о броју коначних асимптотских вредности целе функције.
Изази из штампе једна од најобимнијих књига Српске науке Петровићеви *Елементи математичке феноменологије*.

1912. Члан Заједнице доктора наука у Паризу.
Учествује на међународном конгресу математичара у Кембриџу.
Обогаћује наше рибарство технологијом вештачког гајења риба.
Код Петровића полаже докторски испит Младен Берић. Учесник Балканских ратова.
Председник Просветног савета министарства просвете.
Стални члан Међународне комисије за терминологију математичке физике у Берлину.
1913. Стални члан Међународне комисије за математичку наставу у Женеви.
Учествује на VI интернационалном конгресу рибарства у Оштранду.
Код Петровића полаже докторски испит Сима М. Марковић.
Ради на проблему аутоматског мењача код аутомобила, а што је патентирао у Француској.
Проналази посредством курвиметра релацију између квадратуре и ректификације.
1914. Учествује на конференцији Међународне комисије за математичку наставу у Женеви.
Учесник I светског рата.
1916. Проналази методу за израду „вечитог календара“.
Саставља свој систем *Три картона* за шифровање дипломатске поште.
1918. Делегат Српске краљевске академије на међународном скупу савезничких академија у Паризу.
Почетак рада на математичким спектрима.
1919. Делегат Српске краљевске академије на међународном скупу савезничких академија у Брислу.
Један од оснивача Океанографског института у Сплиту.
1920. Основано је паробродство Михаила Петровића под називом „Караш“.
Ради на проблемима минског поља (војни патент).
1921. Хонорарни инспектор Министарства пољопривреде и вода.
Оснива акционарско друштво „Охрид“.
Интензивно ради на проблемима теорије релативитета.
У Паризу објављује скраћени превод *Елемената математичке феноменологије*.
Произведен у резервног инжињерског мајора.
Ради на организацији националне секције Међународне математичке заједнице при Српској краљевској академији и Професорском друштву.

1922. Дописни члан Академије наука у Прагу.
Члан Француске заједнице за унапређење наука (AFAS) у Паризу.
Учествује у прослави педесетогодишњице рада професора Симе М. Лозанића.
1923. Почасни члан Друштва математичара и физичара у Прагу.
Код Петровића полаже докторски испит Тадија Пејовић.
1924. У Цириху објављује посебну књигу из теорије релативитета.
Учествује на V Међународном конгресу математичара у Торонту (Канада).
Учествује у избору професора Милутина Миланковића за редовног члана Српске краљевске академије.
Код Петровића полаже докторски испит Радивоје Кашанин.
Један је од предлагача да Београд добије нову астрономску опсерваторију.
Посредством Петровића и професора Гавриловића Српска краљевска академија постаје члан Union internationale mathématique са седиштем у Гану.
1925. Произведен у резервног инжињерског потпуковника.
Члан научног Друштва имена Шевченко у Лавову.
Учествује на Конгресу AFAS у Греноблу.
1926. Код Петровића полаже докторски испит Јован Карамата.
Учествује на конгресу AFAS у Лиону.
Стални почасни председник Секције за математику AFAS.
Учествује у избору професора Антона Билимовића за дописног члана Српске краљевске академије.
1927. Учествује на конгресу AFAS у Константину.
После смрти Јована Цвијића за председника Српске краљевске академије предложен је Михаило Петровић.
Један од састављача закона Српске краљевске академије.
Почасни председник Савеза југословенских студената математике.
1928. Ванредни професор париског Универзитета.
Члан Ротари клуба у Београду.
Учествује на интернационалном конгресу математичара у Бодоњи.
Учествује на конгресу AFAS у Ла Рошеју.
Држи једносеместрално предавање на Сорбони у Паризу из математичких спекатара.
Код Петровића полаже докторски испит Милош Радојчић.
Српска краљевска академија наука обележила је шесетогодишњицу живота Михаила Петровића свечаном седницом Академије природних наука.
Члан Удружења универзитетских наставника у Београду.

1929. Члан Академије наука у Варшави.
 Члан Академије наука у Букурешту.
 Учествоје на конгресу AFAS у Хавру.
 Учествоје на I конгресу математичара словенских земаља у Варшави.
 Објављује познату монографију *Intégrales premières a restrictions*.
1930. Учествоје на конгресу AFAS у Алжиру.
 Учествоје на међународном конгресу опште механике у Лијежу.
1931. Учествоје на конгресу математичара у Турну — Северину.
 Учествоје на прослави Collège de France у Паризу.
 Учествоје на конгресу AFAS у Нансиу.
 Члан је међународне научне експедиције за освајање Северне поларне области.
 По други пут целокупна Српска краљевска академија предлаже Михаила Петровића за свог председника.
 У едицији *Mémorial des Sciences mathématiques* објављује познату монографију из квалитативне интеграције *Intégration qualitative des équations différentielles*.
1932. Учесник је прославе 500-годишњице Универзитета у Кану.
 Учесник на интернационалном конгресу математичара у Цириху.
 Оснивач познатог часописа *Publications*.
 Један од оснивача *Билтена* Српске краљевске академије.
 Објављује свој први џбеник *Рачунање са бројним размацима*.
 Објављује своју прву књигу путописа *Кроз поларну област*.
1933. Члан међународне научне експедиције за испитивање Северне поларне области.
 Код Петровића полаже докторски испит Драгослав Митриновић
 Учествоје на конгресу AFAS у Шамбериу.
 Објављује књигу *У царству гусара*.
1934. Код Петровића полаже докторски испит Константин Орлов.
 Ванредни професор Универзитета у Брислу.
 Учествоје на II конгресу математичара словенских земаља у Прагу.
 Држи једосеместрално предавање у Математичком институту у Брислу.
 Члан је уредништва математичког часописа *Интербалканске уније*.
 Код професора Николе Салтикова, Данило Михњевић полаже докторски испит.

1935. Члан међународне научне експедиције за испитивање Јужне поларне области.
Са Јованом Караматом објављује заједничку расправу *Изражавање дво-периодичних функција помоћу одређених интеграла* у Гласу Академије.
1937. Учествоје на конгресу балканских математичара у Букурешту.
Заступа Српску краљевску академију на прослави 300-годишњице Декарта у Паризу.
Члан Академије наука у Кракову.
1938. Пензија. Хонорарни редовни професор Универзитета у Београду.
1939. Почасни доктор филозофије Универзитета у Београду.
Носилац ордена Светог Саве I реда.
1941. Заробљен и одведен у Немачки логор. Крајем године враћа се из заробљеништва.
1943. 8. јуна у ноћи умро је Михаило Петровић.

